

BÝVALÁ MLUVČÍ ZESNULÉHO POPOVÉHO ZPĚVÁKA PŘEKVAPILA POZORUHODNOU INFORMACÍ

Existuje tajný Jacksonův testament

Jaroslav Špulák

Král popu Michael Jackson v červnu 2009 nečekaně zemřel. Jeho právníci poté postupovali podle testamentu, který sepsal v roce 2002. Správa jeho majetku tedy byla svěřena rodinnému trustu a jeho matka Katherine Jacksonová se stala zákonnou pečovatelkou Paris Jacksonové, Prince Michaela Jacksona I. a Prince Michaela Jacksona II., tří zpěvákových dětí.

Ve svém posledním testamentu podrobně popsal, jak by se s jeho dědictvím mělo naložit

Všechno se zdálo být v pořádku, až do nynějška. Jacksonova bývalá mluvčí Raymone Bainová totiž na tiskové konferenci ve Washingtonu minulý čtvrtek prohlásila, že zpěvák sepsal ještě jednu závěť. A jelikož se tak stalo v roce 2006, je novějšího data a měla by platit. Problém však je, že nikdo neví, kde je. Informaci přinesl list The Independent.

Podle Bainové Jackson ve svém posledním testamentu podrobně popsal, jak by se s jeho dědictvím mělo naložit. Uvedla, že byla přítomna podpisu dokumentu a zná jeho obsah. „Sníla jsem, doufala a modlila se, aby byla poslední vůle Michaela Jacksona ze 6. října roku 2006 nalezena. Aby byla objevena,

Raymone Bainová na tiskové konferenci ve Washingtonu, kde prozradila existenci tajného testamentu.

aby prostě někde spadla z nebe.“ vysvětlila své předcházející čekání.

Poznamenala, že deset let po smrti zpěváka nebyly věnovány žádné významné prostředky nadacím, univerzitám, nemocnicím ani nahrávacím studiím, jak

to podle tajné závěti plánoval. Část jeho dědictví měla být věnována rovněž na charitu.

„Každý, kdo Michaela znal, ví, že byl metodický, důkladný a přesný.“ sdělila Bainová. „Z jeho posledních závětí bylo zřejmé, že dobře věděl, jak by mělo být

s jeho majetkem v případě jeho smrti naloženo.“

Podle listu The Independent v poslední vůli z roku 2002 Jackson jmenoval spoluvlastníky, kteří budou jeho majetek spravovat. Vztahy mezi nimi a Jacksonovými příbuznými

však zůstávají dodnes napjaté.

Zástupci rodiny Jacksonů v reakci na informaci, že Bainová uvedla, novinářům řekli, že není oprávněna jednat jménem Michaela Jacksona a nesmí používat jeho jméno „pro charitativní nebo komerční účely“. Infor-

mace nicméně vyvolala nový zájem o to, jak to s poslední vůlí slavného zpěváka bylo.

Michael Jackson se více než čtyři dekády držel na špičce pop music. Prodal více než 750 milionů kusů nahrávek a patří k největším umělcům všech dob. Jeho album Thriller (1992) je nejúspěšnější na světě. Prodal se ho 110 milionů kusů. Videoklip k titulní písni z něho podle odborníků dokonce překonal hranici mezi videoklipem a filmem. Zpěvák vydal deset sólových studiových alb a jedno koncertní. Podařilo se mu na nich spojit popkulturu s uměním, čímž získal uznání i ve světě uměleckých elit. Zemřel 25. června 2009.

Začátkem letošního roku vyvolal vášnivě diskuse dokument Leaving Neverland, který popisuje, jakým způsobem Jackson sexuálně zneužíval dva chlapce. Jeho rodina obsah filmu odmítla a argumentovala tím, že zpěvák nebyl za sexuální obtěžování nikdy odsouzen. Přesto po zveřejnění dokumentu přestala některá rádia v Evropě, Kanadě, Austrálii či na Novém Zélandu písně Michaela Jacksona vysílat.

Svého bratra se v červnu zastala zpěvačka Janet Jacksonová. Trvá na tom, že navzdory všemu zůstává odkaz Michaela Jacksona živý. „Miluji chvíle, kdy vidím děti, které ho napodobují, když dospělí stále poslouchají jeho hudbu. Prostě vám to řekne, jaký vliv má naše rodina na svět. Doufám, že nebudu znít arogantně, jen říkám, jak to je.“ uvedla v rozhovoru pro britský magazín NME.

Barvy, houževnatost, sebevědomí a naděje v patriarchální Brazílii

Lucie Zelínková

Prózu brazilské spisovatelky Marthy Batalhy Neviditelný život Eurídice Gusmaové lze číst několika způsoby. Třeba jako prostý a jednoduchý příběh o ženě v domácnosti z Brazílie minulého století, které manžel nepovolil její kratochvíle, nebo jako feministickou výpověď žen, jež se vymykaly běžnému nastavení své doby a chtěly víc. Od života i od sebe.

V českém překladu Martina Illeka vyšel román, který se dočkal filmového zpracování s letošním uvedením na karlovarském festivalu. Jde o stylově a vyprávěním jednoduchý příběh, jenž mapuje životní osudy dvou brazilských žen, sester Eurídice a Guidy Gusmaových. Vracíme se do doby jejich dět-

ství, dospívání, do dětství a dospívání jejich rodičů, manžela Eurídice i sousedů. To vše na základě jejich prostých výpovědí, které sestávají především z nástinu načrtnutých společenských rolí, jež v té době každý člen rodiny měl, a to prakticky od narození.

Životy žen jsou předurčené. Co je správné a morální, je dopředu načrtnuté. „Dobrá manželka“ je v domácnosti a jediné, na čem lpí, je spokojený manžel a uklizený byt.

Eurídice jako mladá touží studovat hru na flétnu na konzervatoři. Rodiče jsou ale razantně proti, neboť to „nepotřebuje“. Eurídice chce v dospělosti vydat svou knihu receptů a šít šaty pro ženy v ulici. Manžel však řekl razantně ne, neboť „dobrá manželka“ se o takové

věci nezajímá. Příběh se odehrává v polovině minulého století, kdy byla propast mezi ženským a mužským světem obrovská. Byť se děje v Brazílii, bylo by možné ho lokalizovat téměř kamkoli, rozdíl mezi světy by byl stejný. Umístění do Brazílie dodalo jeho atmosféře jihoamerický punc, nádech vyprahlých ulic a syrovost tamního světa.

Navzdory patriarchátem prochnutému fikčnímu světu není vyprávění černobílé. Ženy v ději nejsou ušlapané trosky bez výrazu a názoru. Jsou silné, v momentech, kdy se dokáží nadechnout, i sebevědomé, houževnaté a vynalézavé. Přestože jsou jejich životní osudy zdánlivě bezvýhodné a mužským světem je jejich existence redukována na plození potom-

ků a pečení kuřete k večeři, projevují nejen odvahu, ale i radost ze života, vůli vykročit ze svých malých životů dál, za svými sny.

Batalhyin román není jen o ušlapaných brazilských ženách a jejich nešťastných malých životech. Je o jejich nadějích a snech, plní a odhodlání. Neviditelný život Eurídice Gusmaové je sice o patriarchálním světě, ten ale nepřestává být žensky barevný, silný, svěží a nadějeplný.

Martha Batalha: Neviditelný život Eurídice Gusmaové XYZ, překlad Martin Illek, 216 stran, 269 Kč

Hodnocení 80 %

Hlasová hostina s Martinů Voices

Víkendovými koncerty skončil druhý ročník hudebního festivalu Věčná naděje – Gustav Mahler a terezínští skladatelé 2019. Konal se od 18. srpna v Praze a Terezíně a nabídl sedm koncertů s našimi sólisty a soubory, kteří reflektují tvorbu skladatelů židovského původu zahynulých za války v Terezíně a jiných místech nacistického útlaku. Festival má i velkou informační hodnotu, neboť přináší i díla u nás dosud neznámých skladatelů.

Oba víkendové koncerty se konaly v Praze a byly spojeny účastí smyčkového Bennewitzova kvarteta. V pátek v Sukově síni Rudolfiny byl jediným souborem program, v neděli v kostele Šimona a Judy pak hostem pěveckého komorního sboru Martinů Voices.

Ten pod vedením sbormistra Lukáše Vasilka připravil pro zá-

věrečný koncert program, ve kterém se setkala díla uměleckých autorů Hanse Krásky a Gideona Kleina s písněmi Gustava Mahlera, madrigaly Bohuslava Martinů a pěti biblickými písněmi soudobého Američana Erika Whitacrea.

Posluchačům se dostalo velkého zážitku s nádhernými hlasy sboru, jenž má jen šestnáct členů. Intonační dokonalost, sezpíváním všech skupin a citlivým projevem přizpůsobujícím se jednotlivým titulům patří sbor k nejlepšímu u nás. Byla to hlasová hostina a vrchol festivalu, jak má být.

Před každým koncertem se uskutečnily přednášky k programu, na nichž hovořil Lubomír Spurný z Masarykovy univerzity. V Terezíně probíhalo v době festivalu i mezinárodní setkání studentů se zájmem o terezínskou hudbu. (VLA)

Chystá se film o Dubčekovi

Slovenský scenárista Karol Hlávka a chorvatský režisér Lordan Zafranović připravují celovečerní film o hlavní osobnosti pražského jara 1968 Alexandru Dubčekovi s názvem Lidská tvář. Zatím není jasné, kdo bude hrát hlavní roli. Jako nejvyšší představitel Sovětského svazu Leonid Brežněv by se měl ve filmu objevit francouzský herec s ruským občanstvím Gérard Depardieu. Natáčení filmu je plánované na rok 2021, o rok později by měl mít světovou premiéru.

„S panem Depardieum jsme podepsali smlouvu. V září se s ním a jeho týmem setkáme v Paříži a budeme řešit podrobnosti natáčení. Dubčeka ztvární světoznámý herec, s řadou z nich právě jednáme.“ uvedl producent Andrej Anto-

nio Leca v rozhovoru na Frekvenci 1.

Produkcce kontaktovala například hrdinu amerických akčních filmů Stevena Seagala, který má podobně jako Depardieu ruské občanství. Ztvárnit by mohl postavu bojovníka a vůdce Basmačů Ibrahim Beka. Jednu z rolí producenti svěří herečce Jitce Frantové Pelikánové. Ve filmu se objeví i slovenská herečka působící v Itálii Barbora Bobulová.

Hlávka, který stál za zrodem snímku Fontána pre Zuzanu, má zatím hotovou polovinu scénáře. V Praze momentálně pracuje na druhé části, která má být hotová do konce října. Film by měl mít premiéru v roce 2021. Rozpočet eurce než deset milionů, v přepočtu téměř 260 milionů

korun, se může zařadit mezi nejdražší díla slovenské kinematografie.

Nad projektem převzali záštitu slovenský premiér Peter Pellegrini i jeho český protějšek Andrej Babiš. Odmítavě se k chystanému filmu prozatím staví Audiovizuální fond Slovenské republiky, který zamítl žádost o finanční dotaci. Odůvodnil to například tím, že projekt je přehnaně ambiciózní, chybí mu jasné téma a zabývá příliš široké historické období na to, aby mohlo být zpracováno v časovém rámci celovečerního filmu.

V České republice má koprodukcí zajišťovat Daniela Nelly Jenčíková z Miracle Film. O podporu z českého Státního fondu kinematografie producenti prozatím nepožádali. (ČTK)

V sobotu 31. srpna:

- **Vojtěch Dyk a Josef Bucht: Rodina je víc než hudba**
- **Život v mlčení, modlitbách a práci**
- **Siřem: vesnice, kterou proslavil Franz Kafka**
- **Tat'ána Maříková: Nejsme otroky našich genů**
- **Patnáctiletého Oldu gestapo nezlomilo**

